Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 1. grudnia 1909. Część XX.

Nr. 152.

Rozporządzenie

c. k Namiestnictwa z dnia 23. listopada 1909 L. 19.773/pr., w sprawie zamawiania (werbowania) robotników w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem do pracy za granicę.

§ 1.

Każdy, kto zamierza osobiście zamawiać w Galicyi robotników (przemysłowych, fabrycznych, rolnych, górniczych, hutniczych, do budowli, do robót ziemnych i t. p.) do pracy za granicę, a nie odnosi się w tym celu ani do publicznych biur pośrednictwa pracy, ani też do koncesyonowanych biur stręczenia służby i posad, ma się wykazać, że szuka robotników dla własnego przedsiębiorstwa, lub też dla przedsiębiorstwa swego pracodawcy.

Pod wyrazem „zagranica“ nie należy tu rozumieć krajów korony węgierskiej.

Rozporządzenie to nie narusza prawa robotników do zawierania kontraktów najmu pracy za granicę.

§ 2.

Wymaganego w ustępie 1. § 1. dowodu należy dostarczyć przez przedłożenie certyfikatu, wystawionego lub też potwierdzonego przez właściwą władzę administracyjną lub policyjną dotyczącego Państwa.

Certyfikat taki zawierać ma nazwisko i miejsce zamieszkania pracodawcy, siedzibę i rodzaj przedsiębiorstwa, tudzież liczbę robotników, którzy mają być zamówieni.

Jeżeli zamówienie ma być dokonane nie przez pracodawcę osobiście, to certyfikat ma także zawierać nazwisko pełnomocnika, następnie stwierdzenie, w jakim stosunku służbowym lub zarobkowym pozostaje ten pełnomocnik do pracodawcy, tudzież że pełnomocnik ten jest umocowanym do zawarcia kontraktu służbowego.

Certyfikat zawierać ma także potrzebne uwierzytelnienie podpisu, które odpowiadać powinno przepisom traktatu legalizacyjnego, o ile taki z obcem Państwem został zawarty.

Do zamówienia robotników może być także upełnomocnionym dawny a przez pracodawcę ponownie do robót sezonowych przyjęty robotnik sezonowy (przodownik).

§ 3.

Przed rozpoczęciem zamawiania należy zawsze postarać się o wizę certyfikatu przez tę władzę polityczną powiatową względnie państwową władzę policyjną, w której okręgu urzędowym zamawianie ma się odbywać.

Wizy należy odmówić, jeśli według danych okoliczności jest uzasadnionem przypuszczenie, że zamawianie przedstawia się jako stręczenie służby i posad nieuprawnione, wykonywane w sposób przemysłowy.

§ 4.

Zamawiający robotników winien zawsze nosić przy sobie certyfikat i na żądanie okazać go organom władz politycznych i władz bezpieczeństwa.

§ 5.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857, Dz. p. p. Nr. 198, grzywną do 200 koron lub też karą aresztu do 14 dni.

§ 6.

Rozporządzenie to nabywa mocy obowiązującej w 14 dni po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 153.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17. listopada 1909 L. 19 178/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 2. listopada 1909, raczył najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały galic. Sejmu krajowego z dnia

29. października 1908 o poborze opłat mytniczych od mostu na rzece Białej w Burzynie powiat Tarnów oraz od dwóch przewozów przez rzekę Dunajec w Gumniskach pow. Tarnów a mianowicie między Świerczkowem a Ostrowem tudzież między Niedomicami a Głowem.

Uchwała

o udzieleniu gminie wspólnie z obszarem dworskim w Burzynie koncesyi do pobierarania opłat mytniczych od mostu na rzece Białej w Burzynie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się gminie wspólnie z obszarem dworskim w Burzynie, powiatu Tarnowskiego, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Białej w Burzynie, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 24 ustawy drogowej z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny, na koszt i niebezpieczeństwo gminy i obszaru dworskiego w Burzynie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) hal.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) hal.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) hal.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy Burzyna i obszaru dworskiego w Burzynie wolni są od opłaty myta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Gumniskach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów przez rzekę Dunajec między Swierczkowem a Ostrowem między Niedomicami i Głowem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się obszarowi dworskiemu w Gumniskach powiatu Tarnowskiego, prawo do pobierania myta od dwóch przewozów przez rzekę Dunajec a mianowicie między Świerczkowem a Ostrowem tudzież między Niedomicami a Głowem pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 24 ustawy drogowej z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Gumniskach.

Art. II.

Opłatę myta od każdego z powyższych przewozów pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

d) od jednej osoby wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.